

som han kan faae. Er det ikke ligesaa haardt og srigende et Tab, som hvor en Mand har erhvervet Dom? Men, siger man, den thinglæste Dom stifter dog en særlig Ret, og det vil fremkalde Conflictier af en eiendommelig Natur, at man ikke tillægger Domhaveren denne Ret ogsaa i Fallitboer. Man siger saaledes f. Ex.: Pantfattelse er udenfor Fallit ugyldig overfor en Creditor, som har thinglæst Dom eller Forlig; men naar Boet bliver fallit, og Pantfattelse har fundet Sted, og Domhaver og Forligshaver skulle stilles som enhver anden Creditor, saa vil Den, der har erhvervet Pant efter Thinglæsningen, gaae forud for dem. Ja, det er meget haardt, det synes inconsequent; men Spørgsmaalet er, om det er muligt at undgaae Inconsequentier af den Natur, naar saa stor en Forstyrrelse finder Sted, som naar en Fallit indtræder. Vi have jo metop det samme Tilfælde med thinglæst Arrest, lige overfor denne Pantfattelse ugyldig; men indtræder Fallit, kan Vedkommende, der har erhvervet Arrest, ikke gjøre sin Ret gjældende overfor Panthaveren. Det er ganske det samme Tilfælde som med Hensyn til Domme. Jeg troer derfor ikke, at man kan fornægte det Princip, som er gjort gjældende i Loven, der stiller de forskjelligte Creditorer, der ikke have reelle Retigheder, lige; og jeg troer, at det ikke vil have nogen Fare med sig. Man siger: Misbrug kan ikke forhindres; men hvorfor ikke sjerne de Misbrug, som kunne sjernes? Det er utvivlsomt, at man, dersom Udvalgets Forslag antages, ofte vil see Forlig blive indgaaede, kort førend de 6 Uger begynde at løbe, skjøndt det er det allergroveste Bedrageri overfor de øvrige Creditorer. Det kan hændes, at de andre Creditorer ikke stride ind, hvad enten det er af Uvidenhed eller Ligegyldighed, skjøndt hele Boet er gaaet over til enkelte Creditorer, der saaledes blive dækkede paa de Andres Beføstning. Det er en Misbrug, som sjernes, naar Dom og Forligshaveren stilles lige med de øvrige Creditorer. Det vil være vanskeligt, der er sandt nok, selv om en saadan Bestemmelse vedtages, at forhindre Misbrug; vi maae lade de Misbrug staae, der ikke kunne bortryddes, men lad os sjerne de Misbrug, som vi kunne sjerne. Jeg vilde have

havt stor Betænkelse ved at gaae imod det ærede Udvalg i denne Sag, der tæller saa udmærkede Kræfter; men jeg troer dog, at der foreligger i denne Sag saa vægtige Data for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, navnlig naar der skal sees hen til Autoriteter, at jeg med en vis Tryghed kan vandre denne Vej. Commissionen har foreslaaet det Samme, som her er foreslaaet, og denne Commission tæller Udvalgets ærede Formand i sin Midte og et af Højesterets meest udmærkede Medlemmer. Landslover samt Hof- og Stadsretten har i sit Fleertal tiltraadt Commissionens Forslag, og den ærede Ordfører er Medlem af denne Ret. Jeg tvivler ikke om, at han har søgt der at gjøre den Ansøelse gjældende, som han her søger at gjøre gjældende; men han er bleven i Minoriteten, saa at hans Grunde ikke have været overbevisende for Retten. Viborg Landsloveret, ogsaa med et Udvalgsmedlem i sin Midte, forbigaaer dette Punkt med Tausshed og maa antages at samstemme deri. Deres efter har Regjeringen forelagt og Landsthinget med stor Majoritet vedtaget det. Jeg troer derfor, at vi ikke handle efter individuelle Ansøelser ved at blive ved det engang Vedtagne, men at der foreligger stærke Data for ikke at forlade den Vej, som er betragdet af Landsthinget i denne Sag. Naar vi holde os dertil, da fastholde vi det, som synes mig at være det Skønneste i selve Loven, det strengt gennemførte Princip: at Creditorerne stilles lige.

Alberti: Det Væsentligste, som jeg vil anføre til Begrundelse af mit Forslag som Minoritet i Udvalget, er allerede udtalt af den ærede Ordfører; thi han har erkjendt, at § 1 i Udfastet egentlig var en Uregelmæssighed, hvorpaa man ikke burde indlade sig; han godtgjorde, at denne § stred imod den tidligere Lovgivning, og at det i og for sig vilde være noget uregelmæssigt at sætte denne Bestemmelse ind i nærværende Lovforslag. Udvalgets Fleertal har henvist til, at Bestemmelsen nu engang stod i Forslaget, men dette troer jeg dog ikke kan være tilstrækkeligt til at begrunde, at den skal vedblive at staae der. Jeg troer slet ikke, at den Bestemmelse, som staaer i Forslagets § 1, har nogen Indflydelse paa de gavnlige Føl-